

Πώς κατάλαβα ότι όσα έλεγε στάρετς Αμβρόσιος του τα δίδασκε η Θεία Χάρη

[Ορθοδοξία](#) / [Θαυμαστές Διηγήσεις](#)

Στάρετς Αμβρόσιος (1812-1891).

Η μοναχή Βαρβάρα Τερεχόφσκαγια της Μονής Μπέλεφ, που είχε πνευματικό τον όσιο Αμβρόσιο της Όπτινα, διηγήθηκε το ακόλουθο θαυμαστό περιστατικό:

«Ο π. Αμβρόσιος, στις συζητήσεις που κάναμε, αντιλήφθηκε ότι δεν εμπιστευόμουν απόλυτα τα λόγια του. Τα έπαιρνα, είναι αλήθεια, σαν λόγια συνηθισμένα και όχι επακόλουθα θείου φωτισμού.

Έτυχε κάποτε, που βρέθηκα στην Όπτινα, να τον επισκεφθούν κάποιοι Μοσχοβίτες, οι οποίοι στην επιστροφή θα περνούσαν από τη Μονή Τύχωνωφ.

- Πήγαινε κι εσύ ως τη μονή, μου λέει ο γέροντας.
- Μα, παππούλη, τι να κάνω εγώ εκεί; Δεν έχω καμιά δουλειά. Κι έπειτα, πώς θα γυρίσω μόνη μου πίσω;
- Πήγαινε, και θα σε συνοδεύσουν ως εδώ τρεις έμποροι Βιαζεμίτες, που βρίσκονται εκεί. Θέλουν πολύ να με επισκεφθούν, αλλά δεν βρίσκουν οδηγό. Θα γίνεις, λοιπόν, εσύ οδηγός τους.
- Ε, τότε, του λέω, δώστε μου ένα σημείωμα γι' αυτούς.
- Τι σημείωμα να σου δώσω; Αφού δεν τους γνωρίζω. Δεν τους έχω δει ποτέ!

Εγώ απόρησα μ' αυτά τα περίεργα που άκουσα.

Πώς ήταν δυνατό να γνωρίζει ένας άνθρωπος κάτι που συμβαίνει εξήντα πέντε βέρστια μακριά;!

Την άλλη μέρα ήμουνα μόνη στον ξενώνα της Μονής Τύχωνωφ κι έκλαιγα. Πέρασε ο αρχοντάρης π. Νικόλαος και με είδε.

- Γιατί κλαίτε; με ρώτησε.
- Να, κανένας προσκυνητής, καμιά άμαξα δεν πηγαίνει στην Όπτινα. Πώς θα επιστρέψω;
- Μην ανησυχείτε! με καθησύχασε. Υπάρχουν προσκυνητές για την Όπτινα και περιμένουν να έρθει άμαξα από το γειτονικό χωριό.

Τα λόγια του μ' έκαναν ν' ανασκιρτήσω.

- Τι άνθρωποι είναι αυτοί οι προσκυνητές; τον ρώτησα.
- Έμποροι.
- Από πού;

- Από γειτονική περιοχή. Βιαζεμίτες.
- Είναι πολλοί; Πέντε-έξι;
- Όχι. Μόνο τρεις.

Έμεινα άναυδη. Όλα τους τα στοιχεία συμφωνούσαν με όσα μου είχε πει ο γέροντας!

Την άλλη μέρα οδηγούσα τους τρεις έμπορους στην Όπτινα. Όταν τους εξήγησα την αιτία που με είχε φέρει στη Μονή Τύχωνωφ, δοκίμασαν απερίγραπτη έκπληξη.

- Μέγας είσαι, Κύριε, και θαυμαστά τα έργα Σου! αναφώνησαν.

Η επιθυμία τους τώρα να συναντήσουν τον γέροντα φούντωσε. Δεν έβλεπαν την ώρα που θα τους άφηνε η άμαξα έξω από το κελί του. Κι εγώ από τότε δεν αμφισβήτησα καμιά νουθεσία του. Είχα πια πειστεί ότι, όσα έλεγε ο γέροντας, του τα δίδασκε η χάρη του Αγίου Πνεύματος, που κατοικούσε μέσα του».

Από το βιβλίο "Πνευματική Ανθολογία", έκδοση Ι. Μ. Παρακλήτου 2018, σ. 288-289.

<http://bit.ly/2ODJINs>